

Sygn. akt III Ca 277/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion-Hajduk

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2019 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko M. D.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w R. Ś.

z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt I C 2108/18

oddala apelację.

SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt III Ca 277/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z 30 października 2018r. Sąd Rejonowy w R. Ś. zasądził od pozwanego M. D. na rzecz powódki Kancelarii (...) S.A. w K. 1765,50 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 7 marca 2016r., oddalił powództwo w części i orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany zawarł umowę pożyczki kwoty 1605 zł z (...) spółka z o.o. w W.. Pożyczka miała zostać spłacona do 6 marca 2016r., koszt pożyczki obejmował prowizję 160,50zł. Powódka nabyła wierzytelność na podstawie umowy przelewu wierzytelności z 24 października 2016r.

Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w oparciu o art. 720 § 1 k.c. co do kwoty pożyczki wraz z prowizją, oddalił natomiast powództwo w zakresie żądania kwoty 190zł z tytułu kosztów wezwań, wskazując, że wbrew treści art. 6 k.c. powódka nie wykazała, że takie koszty zostały poniesione i że pożyczkodawca wysyłał pozwanemu jakiejkolwiek wiadomości.

Powódka apelacji zarzuciła wyrokowi naruszenie art. 385 § 1 k.c. przez zastosowanie i błędne przyjęcie, że zakwestionowane przez powoda postanowienia kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają jego interesy, art. 13 ust. 1 pkt. 12 ustawy o kredycie konsumenckim przez błędna wykładnię i przyjęcie, że opłaty nie obejmują opłat za upomnienia i wezwania do zapłaty, art. 339 § 2 k.p.c. przez niezastosowanie i zaniechanie analizy twierdzeń powoda, naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnego

rozważenia materiału dowodowego, art. 232 zd. 2 k.p.c. i 299 k.p.c. przez niezastosowanie i nieprzesłuchanie stron, art. 308 § 1 k.p.c. przez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z dokumentów i art. 208 § 1 k.p.c. przez zaniechanie wezwania powoda do przedstawienia dowodów i zajęcia stanowiska celem rozwiania wątpliwości Sądu. Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Podniesione przez powódkę zarzuty są nieuzasadnione. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz przyjętą podstawę prawną rozstrzygnięcia. Pozwany w niniejszej sprawie nie wdał się spór, w rezultacie Sąd Rejonowy wydał wyrok zaoczny. Sąd Rejonowy, częściowo oddalając powództwo nie naruszył dyspozycji art. 339 § 2 k.p.c. albowiem sąd pomimo niewdania się w spór przez stronę pozwaną, ma obowiązek zweryfikować żądania powoda w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy.

Stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy znajduje odzwierciedlenie w przedstawionych przez stronę powodową dokumentach. Sąd Rejonowy, oceniając jednak przedstawiony materiał dowodowy uznał, że powódka nie wykazała poniesienia kosztów wezwań kierowanych do pozwanego. Stanowisko to Sąd odwoławczy w pełni podziela. Skarżąca nie postawiła skutecznie zarzutu naruszenia przez Sąd art. 233 § 1 k.p.c., bowiem nie wykazała, iż Sąd Rejonowy, dopuścił się błędu logicznego w dokonanej ocenie okoliczności wziętych za podstawę wydanego orzeczenia i istotnych dla jej rozstrzygnięcia, uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, tymczasem tylko takie uchybienia mogą być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął Sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, niż ocena Sądu (tak SN w orzeczeniu z 6.11.1998r., IICKN 4/98 nie publ.).

Strona powodowa nie sprostowała ciężącemu na niej obowiązkowi dowodzenia okoliczności, na które się powołuje zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. Także w apelacji w ogóle nie odnosi się do powyższych kwestii. Sąd może zażądać zgodnie z art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c. przedstawienia dokumentów i stosownie do okoliczności wydać przed rozprawą na podstawie pozwu i innych pism procesowych zarządzenia mające na celu przygotowanie rozprawy, w szczególności może zarządzić przedstawienie dokumentów, przedmiotów oględzin, ksiąg, planów itd. Chodzi jednak o takie dokumenty, na które strona się powołuje, a ich nie dołącza czy też nie jest w ich posiadaniu lub ich istnienie wynika z przedstawionych przez stronę okoliczności. Sąd nie może jednak na tej podstawie wyręczać strony w inicjatywie dowodowej i poszukiwać dowodów z urzędu. Takie procedowanie naruszałoby zasadę kontrydiktoryjności. Nieuzasadniony jest także zarzut naruszenia art. 299 k.p.c. Dowód z przesłuchania stron jest dowodem posiłkowym, dopuszczalnym tylko wtedy, gdy nie można istotnych dla sprawy okoliczności wyjaśnić innymi dowodami, a w szczególności dowodami z dokumentów, co w niniejszej sprawie było możliwe. Sąd odwoławczy oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci biegłego rewidenta z maja 2016r. jako spóźniony i nieprzydatny do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Pozostałe zarzuty podniesione w apelacji w ogóle nie odnoszą się do niniejszej sprawy, powódka powołuje się na naruszenie przepisów prawa i zarzuty, które w niniejszej sprawie w ogóle nie stanowiły podstawy rozstrzygnięcia, podnosi że powód kwestionował postanowienia umowne, myśląc zarówno strony jak i fakty. Sąd Rejonowy nie kwestionował uprawnień powódki do naliczania opłat za wezwania i upomnienia tylko uznał, że powódka nie wykazała, że jakiegokolwiek upomnienia i wezwania do pozwanego kierowała, a w związku z tym, że powstały z tego tytułu jakieś koszty, które pozwany winien ponieść.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Magdalena Balion - Hajduk